

Čtyři roky války

Milí přátelé,

když Rusko napadlo před 4 roky Ukrajinu počítali jsme dny, jak dlouho se Ukrajina bude stačit bránit. Měsíc? Dva? Co kdyby dokonce tři?! Už to by byl úžasný výkon, protože jednak odborníci hodnotili ruskou armádu jako osmkrát silnější a jednak na celém světě kromě snad Ameriky a Číny nebylo státu, který by si v osamoceném boji troufal Rusku vzdorovat. Za velikých obětí jak vojenských, tak civilních se Ukrajinsky úspěšně brání dnes už měsíců 48, přičemž Rusko přes všechny naduté žvásty a proklamace za poslední 2 roky dobylo méně, než 1,5% Ukrajinského území. Jediné, co umí, je útočit na civilní cíle – elektrárny, vodárny, obytné domy, nemocnice, školy a města, což je podle ženevských konvencí válečný zločin.

My, kteří se počítáme k Západu a NATO, jsme přitom promeškali obrovskou šanci podpořit Ukrajinu tak, aby Rusy ze svého území s ostudou vyhnala. Ve spirále se tak opakují dějiny a rok 1936, kdy tehdejší velmoci ustoupili Hitlerovi a mlčeli k obsazení Versaillskou smlouvou demilitarizovaného Porýní, podepsaly se pod hanebný Mnichovský diktát v roce 1938 a nezmohly se na víc, než na bezzubý protest k okupaci Čech a Moravy v březnu 1939.

“Those who cannot remember the past are condemned to repeat it.”

— George Santayana, *The Life of Reason* (1905)

„Ti, kdo si nepamatují minulost, jsou odsouzeni k jejímu opakování“.

případně můžeme použít slova Winstona Churchilla k Mnichovské dohodě:

You were given the choice between war and dishonour. You chose dishonour, and you will have war.”

„Byla vám dána volba mezi válkou a hanbou. Zvolili jste hanbu — a budete mít válku.“

Je krutým paradoxem a výsměchem, že Česko, které zbabělostí a strachem Západu utrpělo nejvíce, si jakoby nic nepamatuje a současný premiér – kdysi důvěrník StB a největší český příjemce státních a evropských dotací – o kterých ale sám rozhoduje – spolu se svým strakatým a protichůdným vládním slepencem, již tak dost nevýraznou pomoc Ukrajině radikálně omezuje a rovněž tak omezuje rozpočet AČR z předchozí vládou odsouhlasených 5% na zanedbatelná 2%. Celá AČR se vejde na brněnský stadion v Lužánkách – a namísto jejího bleskového rozšíření a podpory ve všech směrech – tu máme TOHLE!

Platí ovšem české přísloví: NENADÁVEJ NA ZRCADLO, KDYŽ MÁŠ KŘIVOU HUBU!

A tedy - pokud jsme tuto vládu volili – je to velmi špatně. Pokud nevolili – pak se bohužel vezeme s tou nadpoloviční částí národa, která pro ně hlasovala. Proč je volila?! Inu, protože slibují populisticky a demagogicky klid a pohodu formou podřízení se Rusku, předčasné důchody, měkkou sociální síť – kterou ale zaplatí naše děti, vnuci a zřejmě i pravnuci. Co jsme to za lidi, když se necháme na takové odpornosti a ohavnosti nachytat?

A tak bych mohl přejít od politiky plynule do fabriky a k práci: Množina lidí, kteří nadávají na Ukrajinu a odmítají cokoli slevit ze svého pohodlí, se prakticky kryje s množinou zadlužovatelů dětí a vnuků, je shodná s množinou odpůrců povinné vojenské služby – která jako jediná může povznést naši armádu do bojeschopného stavu - je totožná s množinou pohodlných projídačů-prožíračů budoucnosti naší země.

Věřme, že takových je tu dnes mezi námi zanedbatelný počet, věřme v budoucí prozření české společnosti!

Kvido Štěpánek